

Ihs Maria

Illustrissime Domine.

Cum ipse noverim tuae personae dignitatem, eximium decus vitaeque sanctitatem, necnon et meritissimum nomen et auctoritatem quam apud Dominum Nostrum satis digne habes, licet nullis in me praecedentibus meritis, nec humana aliqua dispositione vel favore, sed divino cordis impulsu motus (ut credo) ac Dei praecipue providentia fretus zeloque religionis, qui in te maxime elucet, non potui non scribere tibi, benignitatem tuam et solitam erga omnes (maxime vero circa status religiosorum in obedientia solita degentium) quam habes pietatem suppliciter invocando, ut in re ac negotio valde gravi (quod iam explicare aggrediar) erga nostram familiam iugem benevolentiam tuam benigne exhibeas, iddemque referas SS^{mo} D^o N^o ut circa illud (quod ob sinistram relationem forsitan periclitatur) de tuenda parte capituli generalis, legum ac praelatorum providere dignetur.

Est igitur, Ill^{me} Praesul, hoc negotium, quod servos tuos et alumnos praedictae familiae (quae est Carmelitarum Discalceatorum in regnis Hispaniarum commorantium) urgentissime praemit, quod duo exfratribus nostris, privatis aliquot rationibus commoti, seu potius absque ulla occasione querellae exacerbati, nostri fr. Petri à matre Dei, apostolici quondam concionatoris, iam vero vita functi, favoribus suffulti, ad Apostolicam Sedem confugerunt, ab eaque litteras impetrarunt pro tertia quadam erectione et congregatione, quam pro infidelium conversionibus (zelo quidem non prudentiae) erigi desiderabant. Quas igitur litteras Apostolicas occultè obtentas, mediis quibusdam transumptis, typis mandatis et sigillo munitis, inconsulte quidem et non sine magnis incommodis aliquaque nota Sanctissimae Sedis propallarunt et sparserunt. At cum sua Beatitudo de hac re plenior informationem haberet, praedictas litteras abolere fecit. Quam quidem abolitionem huiusmodi fratres aegrè feren-

/ tes, et nos perturbare et familiam in qua procreati sunt excitare et commovere non desinunt, ita ut modò aliam viam non minus nocivam huic tuae obsequentissimae congregationi et pluribus perturbatio-
nibus aptam sedula diligentia quaesierunt. Contendunt enim auctori-
5 tate Domini Nostri quaedam struere seminaria, in quibus novi milites educentur, toti in studiis et exercitiis, pro huiusmodi conversionibus parandis occupati.

Haec novitas et inventum (amplissime Praesul) à nostrae regulae instituto, in vita eremitica iugi contemplationi dedita nos instru-
10 ere conante, est nimis dissonum. Est etiam istorum fratrum reperi- tum nostris legibus, quibus haec familia ab eius principiis direc- ta et gubernata est, valdè adversum, et ab opinione ac sententia primorum patrum eiusdem caeterorumque omnium, tam praelatorum quam aliorum ipsius selectorum fratrum votis omnino oppositum. Quare
15 non potest non generare in huius congregationis alumnis maximam animorum perturbationem necnon scissurarum schismata propriique instituti vilipendium, atque adeo merorem in praelatis et innumera alia incommoda videntibus, maximè huiusmodi novitatem eorum deside- riis, quibus contemplationi ac solitudini vacare anhelant, esse
20 prorsus contrariam, eamque non per ordinis praefectos, quibus à Deo regimen commissum est, sed per querulos fratres suaque propria ratione et opinione (ut censemus) seductos, contra voluntatem praelatorum, fictitiis relationibus fuisse introductam. Quod quidem solum (ut alia incommoda taceam) ita nocivum est, ut ex illo totius nos-
25 tri ordinis ruina merito timeri possit. Erit namque manifestissima occasio ut observantia et obedientia iure naturae superioribus debita et sine qua nulla congregatio gubernari potest, amittatur et corruat. Non est autem silentio praetereundum quod, cum zelus et anxietas animas ad Christum convertendi nimiumque litterarum exer-
30 citium et alia huiusmodi, quae hoc munus requirit, sint incompos- sibilis cum vitae abstractione, silentio assiduaque contemplatione,

/ quam regula nostra veluti praecipuum munus iniungit et hortatur; si utrumque vellemus amplecti, neutrum profecto assequemur.

Haec sint, Ill^{me} Domine, quae/animum nostrum commoverunt ad ef-
fundendas coram te huiusmodi preces, quibus supplex oro, ut Domi-
5 num Nostrum de hac re fusè alloquaris, certiore illum faciens de his quae tibi dicta sunt, sermonibus meis halitum et vitam tribuens, ut eius Beatitudo veritate cognita nihil erga dicta seminaria vel quid simile de novo statuatur; quin potius nostris generalibus capitulis eadem remittat, ut iuxta statum nostrum, quaecunque ad
10 Omnipotentis Dei gloriam et dictae familiae tranquillitatem concernunt, ut fieri solet, statuatur et decernant.

Circa quae omnia Illustrissimam Dominationem tuam audire obsecro fratrem Ioseph à Iesu Maria huius epistolae delatorem, quem ut meas vices gerat sacer ordo noster ad Sanctissimum Dominum mittit,
15 cui etiam indubiam fidem adhibere poteris, utpote cui maiora munera obeunda pluries idem ordo credidit; ut, ab eo re perfectè cognita, exactius possis Domino Nostro rationem reddere et incommoda maxima ex huiusmodi novitate secutura illi aperire.

Et ut laborem istum cum gaudio et spe coelestis praemii subire
20 possis, esto certus (Amplissime Praesul) quod religio nostra in Hispaniarum regnis (secundum praesentem statum) inter reformatas omnium oculis est probatissima, et una ex quibus uberiores fructus republica christiana capit, diuque pacatissimum habuit cursum; quam omnino perturbandam fore, et ipsam ecclesiam Dei his officiis privandam in-
25 dubitatum existimo, si in ea, ut praedicti fratres intendunt, Dominus Noster sine capitulo generali quicquam innovaverit.

Deus Optimus Maximus acquiescat precibus servorum tuorum, quas pro vita longaeva tui et augmento gratiae aeternae salute consequenda fundendas in hac familia libenti animo offero.

30 Datum Matrity xvj kalendas aprilis anno Domini 1609.

Ill^{me} Domine / Obsequentissimus servus tuus
Fr. Ildefonsus à Iesu Maria Generalis